

nogen Garanti for de unge Haandværkeres fremtidige Uddannelse.

Der er endnu et enkelt Punkt, som jeg maa berøre over for det ærede Mindretal. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Oct. Hansen) udtalte angaaende Ændringsforslag Nr. 52 til § 27, at af Hensyn til de smaa Forhold paa Landet skulde en enkelt Mand, naar han var Snedker eller Tømrer, have Lov til at udføre al Slags Arbejde, baade Glarmesterarbejde, Smedearbejde etc. Jeg tror nu, at det ærede Mindretal ser rent galt paa Forholdet der. Er det en Tusindkunstner, der kan udføre det alt sammen selv, er der ingen, der siger noget, fordi han gør det, men skal han benytte faglærte Svende dertil, faar han simpelthen ikke Lov til det for Øjeblikket, idet de faglige Organisationers forskellige Virksomhedsomraader ere begrænsede. Det er altsaa i og for sig unyttigt at sætte det ind, og jeg skal derfor anbefale det høje Ting at udstemme dette Forslag, saa meget mere som jeg ikke kan se, at det gavner noget. Er det et lille Bygningsarbejde, Reparationer og den Slags, udfører vedkommende det selv uden fremmed Medhjælp, og det har han Lov til.

At Afsnit VII. skal udgaa, har jeg i Udvalget sluttet mig til af de Hensyn, som den højtærede Minister har fremhævet. Jeg vil sige, at det er med nogen Ængstelse, at jeg og mine Meningsfæller gik med dertil, men som Forholdene have udviklet sig, have vi set, at vi ere i Stand til ad Organisationens Vej at kunne gennemføre en Del af det, som man har ønsket fremmet ved dette Afsnit. Jeg maa dog sige, at i Udlandets Lovgivning bliver Foreningsretten netop betraget som noget af det bedste, og Lovgivningsmagten støtter den, fordi man tror derigennem at kunne bringe Næringslivet forskellige Fordele.

Det ærede Mindretal havde haarde Ord om Læbæltet omkring Købstæderne. Jeg skal dertil sige, at jeg ikke er nogen saa ubetinget Tilhænger af Læbæltet, og jeg ser godt de Farer, det rummer, særlig for Handelsstanden, ved at Forbrugsforeningerne etablere sig inden for det. Men Læbæltet er en af de faa Begunstigelser, som Købstæderne have tilbage, og saa længe de ikke have andet, vil jeg for mit personlige Vedkommende — og jeg tror, at mine Meningsfæller ere enige med mig deri — ikke være med til at opgive det, medmindre vi kunne opnaa noget, der

kan gavne Købstæderne paa anden Maade. — Jeg skal dermed slutte.

Schultz: Som hørende til det Mindretal, der ønsker Bestemmelsen om Fagprøver bibeholdt, vil jeg gerne tillade mig nogle faa Bemærkninger. — Det blev udtalt af den højtærede Minister, at Afgørelsen maatte særlig bero paa, om Almenvellet krævede, at der indførtes tvungne Fagprøver. Jeg tror, at noget saadant er Tilfældet, fordi jeg ser og ved, at der forekommer megen Humbug og Svindel inden for Næringslivet, som jeg mener, at det er Lovgivningsmagts Opgave at værne Samfundet og Befolkningen imod. Jeg ser heller ikke, at der ved Bestemmelsen om Fagprøver lægges nogen Hindring i Vejen for Udvidelsen af Erhvervet, navnlig ikke for at udøve et Erhverv paa en hæderlig Maade. Jeg tror tværtimod, at Fagprøver ville befordre, at man fører et hæderligt og redeligt Erhverv. Jeg holder derfor paa Bestemmelserne i Forslaget, saaledes som de lyde, og navnlig paa, at der ikke maa tilstedes nogen Næringsadkomst, uden at han har aflagt Fagprøve. Ukendskab i Faget vil i de fleste Tilfælde føre til uheldige Forhold. Der ligger en stor Fristelse i at kunne købe billigt, navnlig billige Materialier osv., og det kommer her an paa, om der inden for Forretningen er saa stor Fagdygtighed til Stede, at man forstaar at bedømme disse Materialier og bedømme, om Varerne ere svarende til Prisen. Men tillige kommer det ogsaa an paa, om der er en saadan Fagkundskab til Stede, at man forstaar at anvende de rette Materialier og anvende dem paa den rette Maade. Derfor ligger der efter min Mening en stor Betydning i, at der er Fagdygtighed til Stede. — Jeg forstaar egentlig ikke, hvilken Modstand der kan gøres mod Indførelsen af disse uskyldige Fagprøver. Jeg ser ikke andet, end at Frihed paa dette Punkt netop vil bevirke, at man beskytter alt Slags Humbug. Det er allerede udtalt fra flere Sider, at der er en betydelig Interesse til Stede inden for Haandværkerstanden for at faa disse tvungne Fagprøver. Jeg kan ogsaa sige, at jeg i min Stilling som Formand for en Centralforening fra mange Sider har haft Lejlighed til at erfare, at en saadan Interesse er til Stede, baade fra Haandværkerens og fra Arbejdernes Side — ja, endogsaa under en Forhandling med selve Forbundet for Smede- og Maskinarbejdere er det kommet frem, at